

عنوان مقاله:

لالایی ها، رسانه ای زنانه یا ملودی خواب آور کودکان؟ (تحلیلی جامعه شناختی از لالایی های منطقه لامرد فارس)

محل انتشار:

فصلنامه زن در فرهنگ و هنر، دوره 3، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حلیمه عنایت - دانشیار جامعه شناسی دانشگاه شیراز

مریم حسینی - پژوهشگر جهاد دانشگاهی فارس

جواد عسکری چاوردی - دانش آموخته کارشناسی ارشد ایران شناسی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر تحلیل مضامین لالایی های منطق فارس از دیدگاه جامعه شناسی و ترسیم وضعیت زنان در خانواده و کشف کارکردهای لالایی در منطق؟ مذکور می باشد. این پژوهش به شیوه تحلیل محتوای کیفی با رویکرد استقرایی انجام شده است. یافته های پژوهش در دو بخش عرضه گردیده است. در بخش نخست به مفاهیم مرتبط با ساختار خانواده و کارکرد لالایی ها در روابط زن و شوهر و در بخش دوم به کارکرد لالایی ها در روابط مادر و کودک پرداخته شده است. نتایج مطالعه، وضعیت زنان در جامع مردسالار و سنتی را به تصویر می کشد و مدعی است که لالایی ها در چنین شرایطی کارکردهای پنهانی برای زنان داشته است. اول، فضای اعتراض برای زنان ایجاد نموده است؛ دوم، شرایطی برای گفت و شنود و بیان خواسته ها و به عبارت بهتر تسهیل روابط، مهیا ساخته است؛ سوم، فضایی برای تخلیه فشار ساختاری و روانی موجود فراهم آورده است. لذا باتوجه به نوع کارکردهای لالایی ها برای زنان، در مجموع می توان لالایی ها را به مثابه رسانه ای زنانه دانست.

کلمات کلیدی:

خانواده، رسانه، زنان، فارس، کودکان، لالایی، لامرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1771726>

